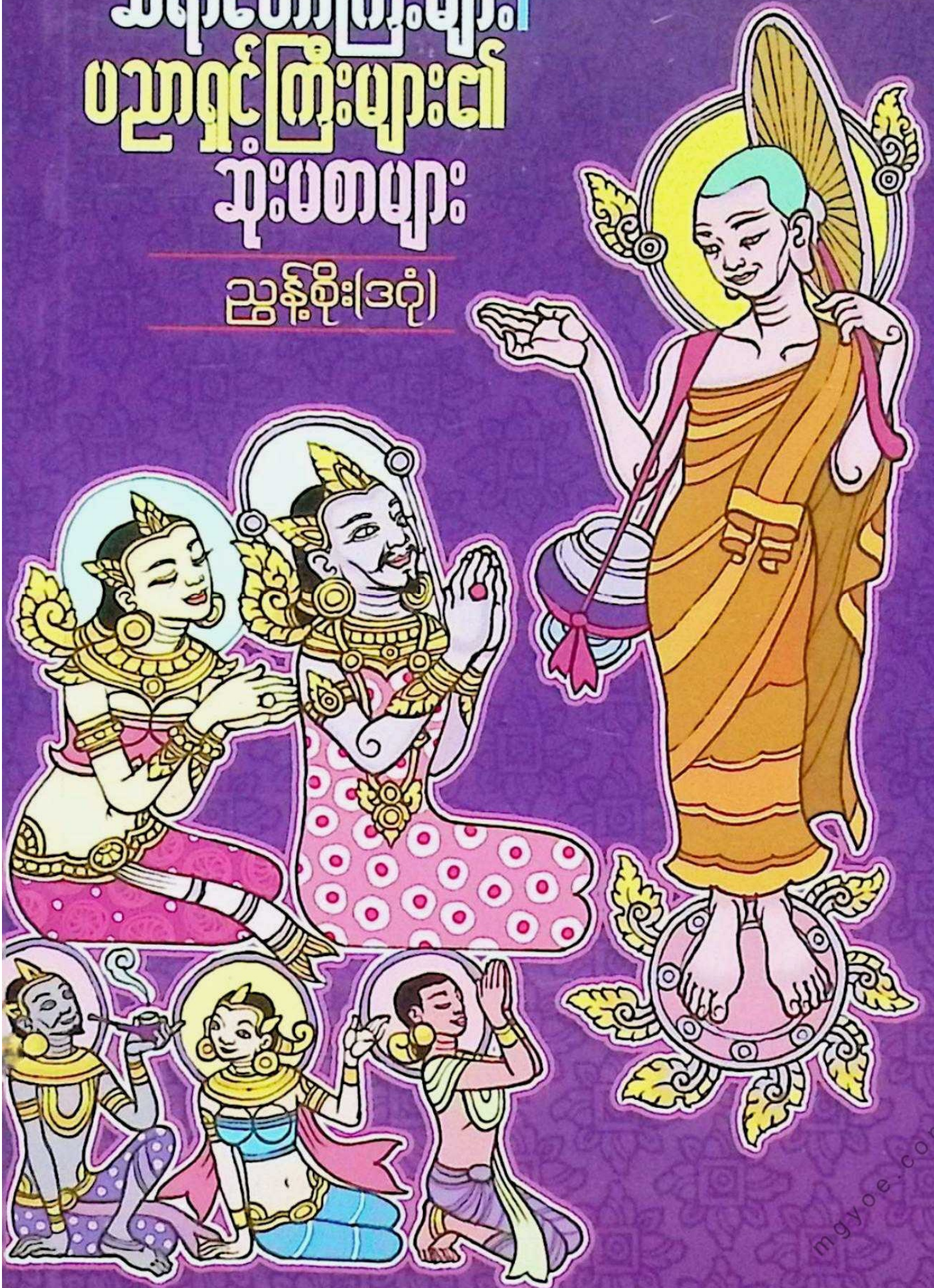
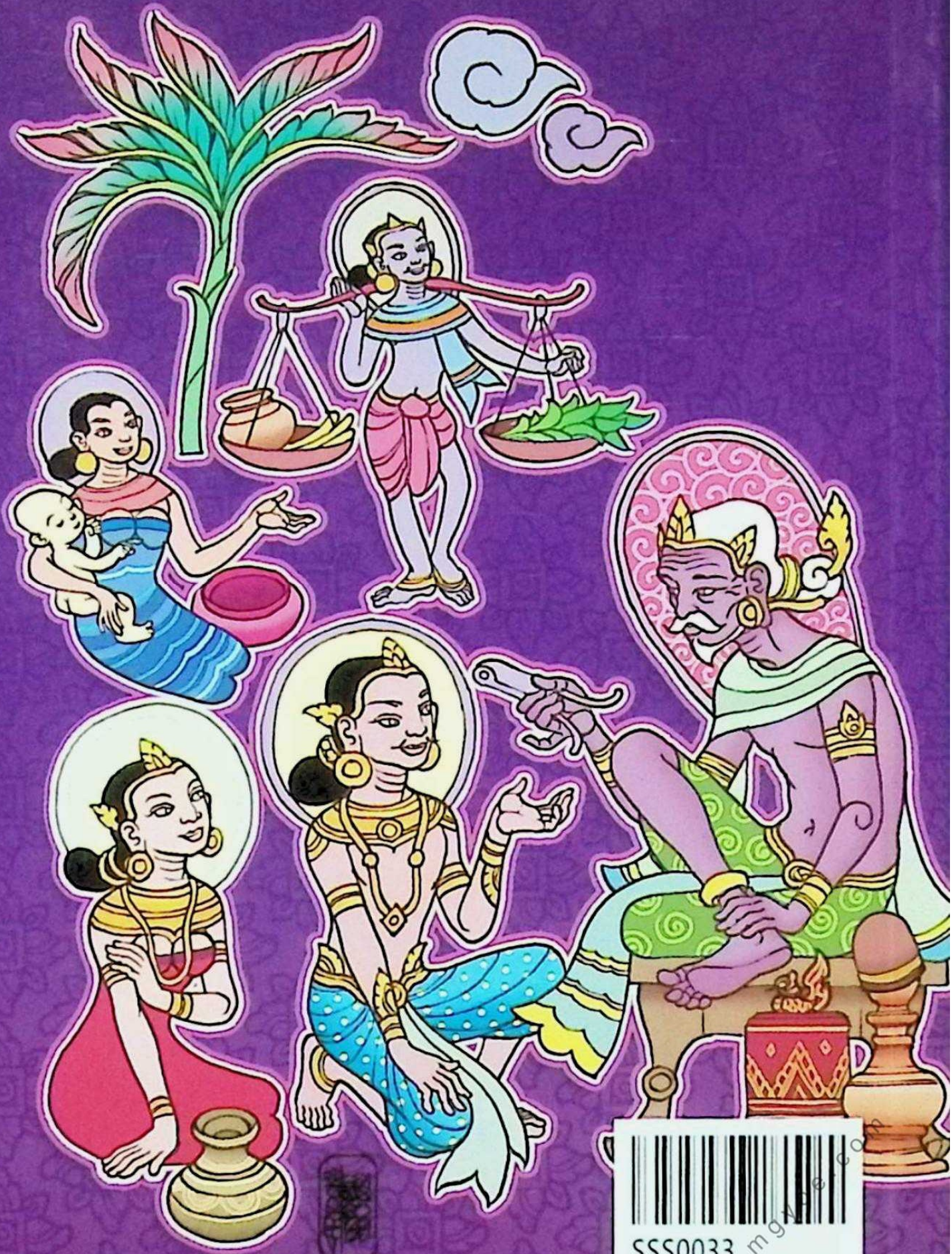

ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဝညာရှင်ကြီးများ၏ ဆုံးပစ္စည်းများ

ညွန့်စိုး(ဒဂုံ)

SSS0033 mgyc.com
MMK 4,500.00

ဆရာတော်ကြီးများ၊
 ပညာရှင်ကြီးများ၏
 ဆုံးမစာများ

ညွန့်စိုး(ဒဂုံ)

ကြယ်ကမ္ဘာ

ကလေးလူငယ်စာအုပ်များ
 အမှတ် ၂၀၇၉၊ အောင်မြင်းပိုက်လမ်း၊ အုံဆိပ်ကမ်း၊ ပြို့နယ်၊ ရန်ကင်း
 မုန်း - ၀၉ ၂၆၆ ၂၆၄၃၆

ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်အိတ်ရည်ထွန်း၊ ဂျူတီစာပေ(၀၂၀၇၇)၊
 အမှတ်(၄၉၉)၊ ဓမ္မာရုံလမ်း၊ (၁၀)ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်။
 ပုံနှိပ်သူ - ဦးသန်းဌေးဇော်၊ သိန်းသန်းဇော်ပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၁၀၁)၊
 ၃၁ လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ-စောမင်းဝေ
 ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊ ၂၀၂၅၊ ဇူလိုင်လ။

မာတိကာ

၁။	ရှင်မဟာသီလဝံသ၏ ဆုံးမစာများ	၃
၂။	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏ ဆုံးမစာများ	၂၂
၃။	တောင်ဖိလာဆရာတော်၏ ဆုံးမစာ	၄၁
၄။	ကန်တော်မင်းကျောင်း ဆရာတော်၏ လောကသာရဆုံးမစာ	၅၁
၅။	အတုလဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်၏ ပုတ္တောဝါဒဆုံးမစာ	၈၂
၆။	ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ၏ ဂိဟိဝိနယဆုံးမစာ	၁၁၈
၇။	ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်ကြီး၏ လင်္ကာသံပေါက် ဆုံးမစာများ	၁၂၄
၈။	သင်္ဂဇာဆရာတော်၏ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်ဆုံးမစာများ	၁၃၉
၉။	တွင်းသင်းမင်းကြီး မဟာစည်သူ၏ ကြောက်ကြီးကိုးလုံး ဆုံးမစာများ	၁၄၃

၁၀။	စဉ့်ပါဆရာတော်၏ ဓမ္မနိတိချိုး ဆုံးမစာ	၁၄၅
၁၁။	ရွှေကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာ၏ မာတောဝါဒဆုံးမစာ	၁၄၇
၁၂။	ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ ပူရာဏ်ဓမ္မဂန်ဖတ်စာ ဆုံးမစာ	၁၅၀
၁၃။	လုံးတော်ဆရာတော်၏ ဆုံးမစာ	၁၅၃
၁၄။	ကျည်းကန်သျှင်ကြီး၏ စကားပုံဆုံးမစာ	၁၅၇
၁၅။	ပေါက်ကွဲမောင်ချို၏ စကားပုံ ဆုံးမစာ	၁၆၀
၁၆။	ညောင်ပင်သာ ဦးပုည၏ သုတရတနာ ဆုံးမစာ	၁၆၂
၁၇။	စာတော်ပြင်ဆရာကြီး ဦးပညာ၏ သားရွှေည ဆုံးမစာ	၁၆၆
၁၈။	သူတော်ဦးနု၏ စကားပုံ ဆုံးမစာ	၁၇၀
၁၉။	မန်လည်ဆရာတော်ကြီး၏ ဆုံးမစာများ	၁၇၃
၂၀။	အမှာတော်ရေး ဦးရှင်ကလေး၏ သုတမဉ္ဇူဆုံးမစာ	၁၈၁
၂၁။	ကျောင်းစာရေး မောင်စံထိန်၏ သားရွှေကြူ ဆုံးမစာ	၁၈၄
၂၂။	ဒဂုံဦးထွန်းမြင့် ရေးဖွဲ့ထားသော ၃၈ ဗြာမင်္ဂလာ ကဗျာဆုံးမစာများ	၁၈၅

ရှင်မဟာသီလဝံသ၏ ဆုံးမစာများ

[၁]

တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မဖြူသည်၊ သုံးဆူရတနာ၊
မာတာပိတာ၊ ဆရာစံသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊ ရိုသေကြစေ၊
သာမဏေကာ၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို့ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်
သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်းတွင်အမြဲသွတ်။

[၂]

ကယောက်ကယက်၊ ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊ စားသောက်
အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူစွဲ၍ အမြဲမှတ်။

[၃]

ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်ဒန်ပူ၊ လုံ့လ
ကူသည်၊ ယူ၍မပြတ် နေ့တိုင်းကပ်။

[၄]

ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင်
မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည်းဖယ်မပြတ် တံမြက်ခတ်။

[၅]

သုံးဆောင်ရေနှင့် သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်သော်၊ ခေါင်
ညီညွတ် သွား၍ခပ်။

[၆]

ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်၊ ကစား၍သာ၊ ရေမှာ
ကြာသော်၊ သဲဒဏ် ရေဒဏ်၊ ပေးရန် မှန်သည်၊ ခံမည်သာ ကြံလော
မင်းတို့ကျော။

[၇]

နေ့ညနံနက်၊ ကိန်းစက်မေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျားကို ခင်းကာယူငြား
သွင်းခေါက်ထား။

[၈]

သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြံသွားကာသော်၊ ယူရာသည်များ
ပြင်၍ထား။

[၉]

ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ ဝတ်သင်္ကန်း
ကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူပြန်လွှား သွင်းခေါက်ထား။

[၁၀]

ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို လွှဲဖယ်
မသွား၊ ယပ်လေခတ်၍နေထံပါး။

[၁၁]

ကိုယ်လက်ပိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောအခါ၊ တစာစာနှင့် ပျာပျာ
လောင်လောင်၊ တဖောင်ဖောင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

[၁၂]

ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍ မသွားနှင့်။

[၁၃]

စားဖွယ်စားရာ၊ ကပ်သောအခါလည်း၊ ချဉ်းလာနီးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊
ရိုသေကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။

[၁၄]

ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊ စကား
သည့်နှယ် မမေးနှင့်။

[၁၅]

မိဦးပဦး၊ ဆရာဦးကို ခူး၍ အလျှင်မစားနှင့်။

[၁၆]

မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊
လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွားဝယ တောင်းပါကြ။

[၁၇]

သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းဗျပ်ကို၊ ပွတ်တုံ
ညစ်ကြေး၊ မြူမှေးမတင် စင်အောင်ဆေး။

[၁၈]

ကျောင်းတွင် အိမ်တွင် မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ယူငင်
သိမ်းဆည်း၊ အထဲသို့ငြား ကောင်းကောင်းထား။

[၁၉]

အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တစ်ခွန်းခေါ်ကာ၊ ကြားသော်ခဏ
ချဉ်းကပ်ကြ။

[၂၀]

ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားခဏ လာပါကြ။

[၂၁]

ဖျားနာကျောင်းတွင် ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊ ညီညာပြုပြု
ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

[၂၂]

သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှစ်ရှင်၊ ညီတွင် အစ်ကို၊
လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ကိုအဖ မှတ်ပါကြ။

[၂၃]

အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွေ၊ နှိမ့်ချလော။

[၂၄]

ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊ နည်းခံယူ၍၊
ကြီးသူခေါ်ကာ၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာ ကျွန်ုပ် ပုဆစ်တုပ်လျက်၊

ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်းထွက်သူပေ ဆိုရစေ။

[၂၅]

တရားပေစာ၊ ဟောသောအခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့် တထောင့်
စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကားမိုက်မဲ မပြောနှင့်။

[၂၆]

လျှာဖွယ် တန်းဖွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာသည်ကို
လှယ်ကာ ခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်နေ့ည ပေးလိုက်ကြ။

[၂၇]

ကွမ်းဆေးမီးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်ခဏ တည်ပါကြ။
(ဘုန်းကြီး ရဟန်း ပယောဂ မပါစေရ)။

[၂၈]

မင်းသွားငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကားဘောက်ဆတ် မဆိုအပ်။

[၂၉]

မပြတ်မချာ၊ ဆူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားရ၍ နေပါကြ။

[၃၀]

ရဟန်းသံဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး သင်ပြုဖျာနှင့်၊
လာ၍ဖြဖြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

[၃၁]

ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တစ်ထွေ၊ တပည့်တွေ
ကို၊ တစ်ပြည်တစ်ရွာ၊ သွားသောအခါလည်း၊ ညီညာလျှောက်ပတ်၊ လက်
ကတော့ကို ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

[၃၂]

မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွပွေ့သိမ်၊ ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်
နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည့် ဟိန်းဟဲ့ မဆိုရစေနှင့်။

[၃၃]

မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တစ်ပါးမှာ၊ တခြားမကျင့်ကြံလေနှင့်။

[၃၄]

မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားပြင်၊ ထွေပြားပွေ့လီ၊ တစ်စီနှင့် တစ်စီ
သည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

[၃၅]

ဟိန်နတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကယ်သည်၊ နင်ဟယ်ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊
ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲမည်၍၊ သတ်မည်ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊
မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်လှရိုသေ့၊ အချင်းချင်းကို၊ တင့်တတ်စေဟု၊ မအေပရင်း၊
တစ်ဝမ်းတွင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ မှတ်ကုန်ကြ။

[၃၆]

သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ထားပစ်လေ၊ မရိုသေ၍၊ ကလေကဝ၊
စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

[၃၇]

တစ်ယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်သာ၊ မနေရာ
သည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။

[၃၈]

ဆရာနေခင်း၊ အင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၊ လဲလျောင်းဘုံလျှို၊ ထိုထို
ထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့် မထိုင်နှင့်။

[၃၉]

ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင်နှင့်၊ ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ် မနေအပ်။

[၄၀]

ရှင်နှင့် သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြားတယ်၊ သုံးဖွယ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို၊ မသောက်နှင့်။

[၄၁]

ကြီးသားငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘဆရာ၊ ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်ပြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိတဲ့၊ မိမိကိုသာ၊ ထောမနာလျက်၊ ဆတက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါမည်လား၊ ဘယ်ခန့်ညားဟု၊ တုတုပပ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ်၊ ဖဒဏ်၊ ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းစွ။

[၄၂]

ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေတို့၊ ချိုချိုငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ကိုစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဖက်မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ မြွေပွေးမြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့ ရွံ့ကြောက်စေ။

[၄၃]

မွေတော်ဓာတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ပူးမြော်မပြတ်၊ ရှေ့ကျောင်း
ဦးမှာ၊ ပြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊ ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်
လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား တရား သံဃာ၊ ရတနာ
သုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ၊ တည်ဆောက်ကြ။

[၄၄]

ဇိကသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြို့စွာကြပ်မ၊ ဆရာအပ်သော်၊
တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်လည်းရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင်
ကြိုးစားကျက်။

[၄၅]

အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို၊ ထိုထိုအကြံ၊
ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတစ်ခါ၊ အံတစ်ခါနှင့်၊ မျက်နှာတစ်ပါး၊ စာတခြားလည်း၊
စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်ဟော၍လည်း၊ မနေနှင့်။

[၄၆]

မပြတ်အသံ၊ တညံညံသည် စာအံစာဖတ်၊ ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲ၊ သည်-
လည်း-ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆိုထွေ ပီလှစေ။

[၄၇]

သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စိကာ၊ ရေးသောခါလည်း၊ အက္ခရာ
ကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှတတ်စေ။

[၄၈]

မပျင်းမရို၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊ တဖောင်ဖောင်
လုပ်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စစကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ်
ရွတ်နိုင်စေ။

[၄၉]

ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဖတ်စာပေ၊ မရေ
မရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊ စကားဖောင်ဖွဲ့၊ တို့လှည့်
ကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း
မနေနှင့်။

[၅၀]

တထောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်င၊ သင်ပုန်းပေမှာ၊
လက်မကွာအောင်၊ စာရေးကြ။

[၅၁]

နားပန်းဆံ့နှင့်၊ နောက်ဆံ့လည်းထား၊ ပြုထွားခေါင်းပေါင်း၊
နားတောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သိကာမြူးရွှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊
သင်တို့သည်နယ်၊ မကျင့်နှင့်။

[၅၂]

သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍ လွင်လွင်ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊
နန္ဒင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။

[၅၃]

အသသိဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ၊ ရှင်ကျင့်ထုတ်ကို စောင့်ကြပ်မြဲထွေ
ညီလှစေ။

[၅၄]

ရှေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသာ၊ ထေရ်ဂူဇာ၏၊ နွဲ့မျှအကျော်၊ မိန့်တော်
နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ ပါဌဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာ
မဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊
ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်း
သည်၊ ကောင်းကောင်းကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

[၅၅]

ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို သင်လိုက်ကြ။

[၅၆]

သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းက ခွာသော်၊ နောင်ခါနောင်တ
ရှိတတ်စွ။

[၅၇]

အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေကျိုးနပ်မည်ပ။

[၅၈]

ဆိုးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲလျှင်၊
သဲဒဏ်ရေဒဏ်၊ ပေးရန် မှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော့ မင်းတို့ကျော။

[၅၉]

ယခုအခါ၊ သာသနာမှ လူဖြစ်မည်မျှ ရခဲလှ၏၊ လူမှသာမကော၊
ဖြစ်ပေဖြစ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသံဃာ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊ ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊
သိကြပါစေ၊ သဉ္ဇာထက် သည်သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ လှမ်းပါလေ။

[၆၀]

ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရ ကိုယ်တည်းသာ။

[၆၁]

ရှင်သီလဝံသာ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားကာ၊ လားလိမ့်
ပယ်ရပ်ရွာ။

[၆၂]

ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများ နောက်လိုက်သာ။

[၆၃]

နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

[၆၄]

မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူငနွား၊ အများစေစားရာ။

[၆၅]

စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

[၆၆]

ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

[၆၇]

ဘယ်ငှာကိုမျှ၊ စွဲမရ၊ တလ္လ ခွံ့ဖွယ်သာ။

[၆၈]

ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရ သူ့စွာ။

[၆၉]

ရုကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။

[၇၀]

တောမှာ ပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရပ်ဝေးစွာ။

[၇၁]

ရပ်ရွာတစ်ပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။

[၇၂]

ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတွန်းကာ။

[၇၃]

ကြင်နာရိပ္ပပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက် ပြတ် ငတ်ဖို့ပါ။

[၇၄]

ရှာဖွေချေးငှား၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။

[၇၅]

ခိုးကာမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။

[၇၆]

ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခန်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊ ထင်
လိမ့် ယခုချီ။

[၇၇]

ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းကာ၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။

[၇၈]

သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။

[၇၉]

လိမ္မာ၊ သိတတ်၊ လောကဓာတ်၊ တတ်လိမ့် များဂုဏ်အင်။

[၈၀]

ရှင်လူအများ၊ လွန်ခန့်ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။

[၈၁]

ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနွမ်းမျက်နှာမြင်။

[၈၂]

မြင်မြင်သမျှ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပံ ဂုဏ်မြတ်ရှင်။

[၈၃]

လိုအပ်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်ပေါ်ထင်။

[၈၄]

ရပ်ခွင်တစ်ပါး၊ ပြောင်းလည်သွား၊ ဖိုးများ ကျောက်အသွင်။

[၈၅]

ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။

[၈၆]

သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။

[၈၇]

များပြင်နတ်ပေါင်း၊ ရုံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်နတ်အသွင်။

[၈၈]

ပဉ္စင်ငါးမည်၊ နတ်တို့စံည်၊ မြည်သည် မဆိုးအင်။

[၈၉]

ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရလာပတ်ကိုးအင်။

[၉၀]

ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။

[၉၁]

အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ပူးရ မချွတ်ပင်။

[၉၂]

ပဉ္စင်းညီနှောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့် နိဗ္ဗာန်ခွင်။

[၉၃]

ပြီးပေစသတ်၊ ဆိုးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်မဟာ
လျှင် မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသန်လှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်းလုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်း
ကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိသာ တပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊
ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာကို စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြား

နိဗ္ဗူ ဟာကမ်းဋ္ဌသို့၊ လွတ်ကုရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်၊
အပေါင်းသိသာ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏ ဆုံးမစာများ

[၁]

အနုသာသန၊ ကျိုးကြောင်းပြပိမ့်၊ မိဘရှေ့ညွန့်၊ ဆရာမွန်တို့၊
 ဝေဖန်ပဲ့ပြင်၊ ကြားသင်သမျှ၊ သြဝါဒကို၊ နားဝဖန်လဲ၊ နာမရဲလျှင်၊
 လွန်ကဲရှိသွတ်၊ ဆည်းပူးတတ်သည်၊ ကောင်းမြတ်ဇာတာ၊ သားမွေးဘ။
 ဆုံးမစကား၊ ဤကြောင်းလျားကို၊ မှတ်သားစိုက်စိုက်၊ ဝမ်းထဲပိုက်လော့၊
 စရိုက်သုံးလတ်၊ ကျင့်ဝတ်ထူးခြား၊ မပြားရောပြွမ်း၊ ပေါင်းဖက်ကျမ်း
 လည်း၊ မဂ္ဂမ်းမကော၊ သူ့သဘောကို၊ လိုက်လျောညီထွေ- ကျင့်တတ်
 စေ။

[၂]

ပွက်ဆိုမုသား၊ နှုတ်ချိုပျားနှင့်၊ စီးပွားလိုယောင်၊ ရူပဆောင်၍၊
 မှားအောင်ပြစ်ရှာ၊ ကြံတတ်စွာသား၊ မေတ္တာချည်းနှီး၊ လူ့ခွေးမြီးနှင့်၊
 တသီးတခြား၊ တစ်ပါးပြည်ရွာ၊ မရှောင်သာ၍၊ မကွာပေါင်းဖော်၊ ပြုငြား

သော်လည်း၊ အပေါ်ကားယှဉ်၊ အထဲကြည့်၍၊ စိတ်ယှဉ်နှိမ့်ချ၊ အဝါးဆ၍၊
ကာလအလိုက်၊ သူ့အကြိုက်ကို၊ စရိုက်ညီထွေ- ကျင့်တတ်စေ။

[၃]

မျက်မြင်လောက၊ နောင်ကာလဟု၊ ဘဝနှစ်ပါး၊ ကြံထောက်ထား
၍၊ စီးပွားမဟုတ်၊ ခင်ပွန်းယုတ်ကို၊ ခွာဆုတ်ပေါင်းဖော်၊ ရှဲ့လိုသော်
လည်း၊ ရှုမြော်တိုင်းတွဲ၊ ရှေ့နောက်ငဲ့၍၊ ပြစ်မဲ့ကြည့်ရှောင်၊ စွန့်ရအောင်
လျှင်၊ တတ်ခေါင်ကြံစည်၊ ပညာသည်၍၊ အရှည်ငံ့ထွေ လင့်တတ်စေ။

[၄]

အရှည်လင့်လင့်၊ အသင့်မြော်လျက်၊ ကြံခေါက်ရက်တည့်၊ နှောင့်
ယှက်သောဖြစ်၊ ဆံတစ်ရစ်မျှ၊ အပြစ်မဲ့စွာ၊ လွတ်ခွင့်သာမှု၊ ကန္တာတော
ထဲ၊ ခရီးခဲဝယ်၊ ကျားရဲသစ်ရူး၊ ဘီလူးသဘက်၊ ဘေးသူပျက်အား၊
ရက်ရက်ဆောစွာ၊ စွန့်လိုက်ခွာသို့၊ မိစ္ဆာဖော်ပေါင်း၊ သူမကောင်းကို၊
စင်ကြောင်းဝေးမြေ- လွှင့်တတ်စေ။

[၅]

သူကြီးသခင်၊ အရှင်တို့ဝယ်၊ ခိုင်းပယ်သမှု၊ အာမပြု၍၊ ကြည့်ရှု
ဖန်ဆင်း၊ လူခပ်အား၊ ပြည့်တင်းသိမ်းပွေး၊ စားကျေးလယ်ယာ၊ ခန့်

သောခါမူ၊ ပညာထောက်ထား၊ ရည်သွားကြောင်းလမ်း၊ မေးစူးစမ်း၍၊
ပေးကမ်းဝေဖန်၊ မစဟန်လည်း၊ ယုတ်လွန်သိထွေ- ကျင့်တတ်စေ။

[၆]

ဖြစ်ခေါင့်ဖြစ်ခဲ၊ နက်နဲဆင်ခြင်၊ မြော်မြင်ရှေ့နောက်၊ တစ်ခေါ်
လောက်သား၊ စံမြောက်ကဝိ၊ ပညာရှိကို၊ နှမိနှမြော၊ မရောမပြွမ်း၊
စူးစမ်းမဲ့ဟန်၊ မေ့လျော့ကျန်မူ၊ ဖော်ညွှန်းရည်သွား၊ မင်းစီးပွားကြောင့်၊
ထောက်ထားနှိုင်းရှည့်၊ မင်းရိပ်ကြည့်၍၊ မင်း၏စိတ်ညဉ့်၊ ရွှင်မြူးစဉ်ဝယ်၊
ဆိုလျှင်ဆိုခွင့်၊ ဆိုချိန်သင့်၍၊ ချီးပင့်မြှောက်ထွေ- မြှင့်တတ်စေ။

[၇]

မှည့်ခေါ်မည်ရည်၊ ဆိုခုံတည်၍၊ နှုတ်ချည်ပေါ်လှုံ၊ ဗွဲအထံဝယ်၊
အသံဖြစ်ကာ၊ ပြောပရှာသား၊ ဝါစာချိုပျား၊ သူ့စကားကို၊ အားမကျဆန်း၊
မျက်နှာပန်းပြင်၊ ရွှင်လန်းပြုံးရယ်၊ အကယ်ကယ်သို့၊ လှယ်ဖယ်ပြောဖော်၊
ပြုငြားသော်လည်း၊ နာဖျော်စရပ်၊ ရိပ်ခြည်မြှုပ်၍၊ စက်ဆုပ်ဖဲခွာ၊
တို့စိတ်မှာကို၊ သိသာမဲ့ထွေ- ကြည်နိုင်စေ။

[၈]

ဝါသနာထွတ်၊ ကောင်းရာညွတ်သား၊ သူမြတ်တို့နှင့်၊ ပေါင်းဖော်

သင့်၍၊ ဆိုခွင့်ဆိုရာ၊ ရှိသောခါတုံ၊ သုဘာသိတ၊ ပိယဓမ္မာ၊ သစ္စာဟုတ်
မှန်၊ အင်လေးတန်နှင့် ပြည့်စုံထုံးကောင်း၊ မကြားတောင်းတည့်၊ ကျိုး
ကြောင်းညီစွာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်၊ စိတ်ဖြာခွဲဝေ ယှဉ်နိုင်စေ။

[၉]

မနောဟရာ၊ လူ့ဘုံကျသို့၊ မြင်ကတိမ်းညွတ်၊ သည်းအူပြတ်မျှ၊
ဆွတ်ဆွတ်ကြင်ဖွယ်၊ ဆင်းနိကာယ်ဖြင့်၊ တင့်တယ်ရုပ်သွင်၊ အထွတ်
တင်သည်၊ ဖြစ်ကျင်စကား၊ ထွေပြားစွန်းမြဲ ပညာရှိတို့၊ ဘေးတိပြစ်တင်
ရောက်မည်ထင်မှု၊ ဆံ့မျှင်လေ့သုံး၊ မပျံ့စသော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌၊ ရှောင်ခွာ
မအား၊ တွေ့မြင်ငြားလည်း၊ လူသားစားတတ်၊ ဘီလူးမှတ်၍၊ မညွတ်
စေရ၊ စိတ်လောဘကို၊ နိစ္စမြဲနေ- ယှဉ်နိုင်စေ။

[၁၀]

ဟိရိဩတ္တပ်၊ စောင့်ကြပ်မကင်း၊ လူခပင်းအား၊ သတင်းညာကြေ၊
ကြာလေသဖြင့်၊ သင့်မသင့်ဟု၊ မတင့်မတယ်၊ ရှက်ကြောက်ဖွယ်တည့်၊
ငြိတွယ်ပြစ်တင်၊ ဆိုလိမ့်ထင်မှု၊ ပည်းပြင်တွက်ရေ၊ အထွေထွေလျှင်၊
ရွှေငွေအတိ၊ တောင်ရှိဟူလောက်၊ ရှေ့ဝယ်ရောက်လည်း၊ ညှိဟောက်
ချွဲခန်း၊ မှတ်ထင်မှန်း၍၊ တပ်စွန်းမဲ့ထွေ- ကြည့်နိုင်စေ။

[၁၁]

ငါးမည်သီတင်း၊ အရင်းမှန်လှ၊ မြတ်စာရနှင့်၊ လောဘကြီးစွာ၊
အဘိဇ္ဈာကြောင့်၊ ပညာမဲ့ငြား၊ အကျင့်မှားမှု၊ ဆည်းတားမငဲ့၊ ထိုးခုတ်
အံ့ဟု၊ တံတံမလွဲ၊ လက်နက်စွဲ၍၊ မောင်းမဲခြိမ်းခြောက်၊ သူငါးယောက်
လျှင်၊ ယွင်းဖောက်ကြည့်မဲ့၊ စောင့်သကဲ့သို့၊ တုန်လှဲလန့်ထိတ်၊ ကြောက်
သည့်စိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆယ၊ ကိုယ်ကို မ,၍၊ သီလကျင့်ထုံး၊ ဆောက်တည်
သုံး၍၊ နှလုံးမြဲနေ- ယှဉ်နိုင်စေ။

[၁၂]

ဆိုဖွယ်တရား၊ နှစ်ဖက်သားတို့၊ ပိုင်းခြားစိမ့်ငှာ၊ ကပ်ပေလာမူ၊
ပြောင့်စွာရိုးရိုး၊ သဘောကိုးလျက်၊ တံစိုးဥစ္စာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်၊ မရွယ်
မထောက်၊ ရွံ့ကြောက်မဲ့ထွန်၊ မလွန်မောဟ၊ ဝေဒါသမဂ္ဂ၊ ဆုံးဖြတ်မှု
လည်း၊ မနုလမ်းဟောင်း၊ တံမျဉ်းကြောင်းဝယ်၊ တိမ်းစောင်းမရှိ၊
သမာဓိဖြင့်၊ ဂတိမယွင်း- တည်စေမင်း။

[၁၃]

အတိဂဗ္ဘိ၊ အင်ညီမြောက်မြား၊ သူ့ရည်သွားကို၊ မှတ်သားရှုမျှော်၊
လူသူတော်တို့၊ ရွှင်ဖော်ဖန်လဲ၊ တွေ့မရဲတည့်၊ ဆက်လွန်ကြူး၊ သူထက်
ထူးသား၊ ကျေးဇူးအနှစ်၊ စုံသည်ဖြစ်လျက်၊ ပွဲလယ်ချက်ဝယ်၊ ပိုးနက်

ကုန်ကောင်း၊ အစွန်နှောင်းသို့၊ ကံကောင်းလှူကြွေး၊ မမှီသေး၍၊
ကြာနှေးခဲအင်၊ လွန်ငြိုငြင်လည်း၊ ပန်းပင်ပူဆာ၊ ဗျာပါဝိတက်၊
နှောင့်ယှက်မကြံ၊ လောကဝံ့၍၊ နိယံမကွေ၊ ပြစ်မြဲပေဟု၊ သံဝေတရား၊
ဝမ်းဝယ်ထား၍၊ တတ်အားသမျှ၊ လှူဒါနနှင့်၊ သီလကြည်ညို၊ ချမ်းရိပ်
ခို၍၊ ကုသိုလ်နှီးရင်း၊ စည်စေမင်း။

[၁၄]

ဒါနသီလ၊ နိစ္စမချန်၊ ဓိဋ္ဌာန်ရွှင်ဖြိုး၊ စောင့်သောကျိုးလည်း၊ မစိုး
မရိမ်၊ စည်းစိမ်ခိုင်ဖြိုး၊ ရွယ်တိုင်းပြီးမှု၊ ဆွေနှီးမျိုးစပ်၊ ထက်ကြပ်မကင်း၊
ကျေးရင်းကျွန်ချာ၊ မေတ္တာစိတ်ဝင်၊ တိုင်ပင်နှိုင်းချက်၊ ပေါင်းဖက်တူနေ၊
အဆွေခင်ပွန်း၊ လူရဟန်းအား၊ သိမ်းမြန်းကြည့်ရှု၊ သင်္ဂြိုဟ်မှုလည်း၊
တစ်ခုမကျန်၊ သဘောမှန်လျက်၊ သူမွန်တကာ၊ စဉ်လာရှေးလမ်း၊
ကျင့်မြဲတမ်းဖြင့်၊ စိတ်ဝမ်းပြောင့်စင်း- ကြည်စေမင်း။

[၁၅]

မဏိဇောတ၊ ပြည်တန်မြင့်၊ သိင်္ဂရွှေညှာ၊ ရတနာဘိ၊ အဝါလှို
တက်၊ ရောင်ခြည်ထွက်မှု၊ စုံမက်ဝှဲချိုး၊ အဖိုးကြီး၏။ တသီးဆိုဖွယ်၊
လူတို့ဝယ်ကား၊ ကြီးငယ်အမျက်၊ စောင်းမာန်တက်မှု၊ ပေါင်းဖက်ဖော်
နည်း၊ အများငြီး၏၊ နည်းမှီးလက်သုံး၊ ဤသည်ထုံးကို၊ ယူကျုံးပြုက်သွင်း၊

mg yoe . com

သားမောင်မင်းလည်း၊ မုန်ပြင်းအေးသာ၊ စိတ်နာဂကို၊ ဉာဏချွန်းကွင်း-
မြဲစေမင်း။

[၁၆]

ရှေးကမကျွမ်း၊ လူစိမ်းရွမ်းကို၊ စူးစမ်းစာနာ၊ လိမ္မာနားဝင်၊
အကောင်းထင်လျက်၊ ဆင်ခြင်မရှိ၊ သတိလွတ်ထွေ၊ ပြောမိလေသာ၊
မချေသူနား၊ ကွယ်စကားကို၊ အများကြာအောင်၊ ပြယ်သည့်ယောင်
သို့၊ ပွဲဘောင်ဆိုတို့၊ တစ်ဖန်လှုံ့မူ၊ နှုတ်တို့မလှဲ၊ မျက်နှာလွဲ၍၊ ဝမ်းထဲ
ထွေထွေ၊ မမြွက်သော်လည်း၊ သူတော်တမူ၊ အပြစ်ဟူ၍၊ မှတ်ယူ
စိတ်သွင်း- ရှိစေမင်း။

[၁၇]

ဆိုင်ပြိုင်အားအန်၊ လက်မတန်မူ၊ ချစ်ဟန်ပေါ်ကောင်း၊ အထဲ
ချောင်းလျက်၊ စည်းပေါင်းညီညွတ်၊ တသမတ်ဖြင့်၊ ယွင်းချွက်မရှိ၊
ညီလေမြီကား၊ တစ်တရက်၊ ပြိုင်ခက်ချိမ့်၊ ရန်ဘက်ထိုသူ၊ သဘောတူ
ကို၊ အယူဖောက်လွှဲ၊ နှလုံးကွဲမူ၊ မခဲတို့ဝယ်၊ ဖျက်သော်လွယ်ဟု၊ ဥပါယ်
တံမျှ၊ နက်စွာယှဉ်၍၊ စိတ်ညဉ်ထွေလည်း၊ သူကြံရည်ကို၊ ရိပ်ခြည်
ဖမ်းခြင်း- မိစေမင်း။

[၁၈]

ထဲပကွယ်မြင် မထင်နှစ်ထွေ၊ နိတုံရွှေသို့၊ ပြီနေတံတစ်၊ သဘော
 ကျပ်သာ၊ ကျိုးပြစ်သိမြော်၊ မိတ်သူတော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်သောအား၊
 သူနှစ်ပါး၏ စီးပွားတက်ဟန်၊ မြင်လတွန်သော်၊ မမှန်ယွင်းဖောက်၊
 နှလုံးကောက်တို့ တပျောက်ဆိတ်ဆိတ်၊ ထဲစိတ်ဝန်တို့၊ မရှုလိုမှ၊ နှုတ်ချို
 ခွန်းသာ၊ ပျောက်ကြောင်းရှာ၍၊ မှာမှာမွေ့ချောက်၊ တစ်ယောက်တစ်ပါး၊
 အယူမှားအောင်၊ စကားပေးငင်၊ အကယ်ပင်သို့၊ ပြစ်တင်ပြညွှန်၊
 ကျိုးလွန်ဟန်နှင့်၊ ဆန်ကန်နှုတ်ထား၊ စကားသွယ်ဝိုက်၊ ချင်းအကြိုက်
 မြင့် ကုန်းတိုက်ပြုသည်၊ သူ့ဖျက်ရည်ကို၊ ရိပ်ခြည်ခြေ၊ တစ်ခွန်းဟကာ၊
 ခဏချက်ချင်း- သိစေမင်း။

[၁၉]

မိတ်ရန်ဝိုးဝါး၊ သူတစ်ပါး၏၊ ဝှက်ထားမြဲကျိတ်၊ ထဲကြံစိတ်ကို၊
 တို့ဆိတ်ကွယ်ရာ၊ ကြားပေလာမှ၊ ဝမ်းသာအားရ၊ နောင်ကာလလည်း၊
 ကြားကသည်တူ၊ ဆိုပါဟူ၍၊ ပျူပျူဩဩ၊ ချစ်မာယာနှင့်၊ နောင်ခါမရှောင်
 ဆိုချင်အောင်လျှင်၊ သွေးဆောင်နှစ်ထောင်း၊ လှည့်ပြားယောင်း၍၊ နှုတ်
 ကောင်းပြည်ညင်း- သာစေမင်း။

[၂၀]

လွယ်လင့်တကူ၊ မယူအပြစ်၊ မုန်းချစ်ဝိုးဝါး၊ ထိုသူအားလည်း၊
ဆံဖျားလေသံ၊ မပျံ့ရအောင်၊ ကွယ်ရှောင်ခဲခက်၊ ရိပ်ခြည်ဝှက်၍၊ ပြန်ပြန်
မဆို၊ ဝမ်းထဲသိုလျက်၊ သူလျှိုတမန်၊ ရောက်ဟန်ကွေ့လည်၊ နက်ကြံ
စည်ဖြင့်၊ ကြားသည်သူနှုတ်၊ ဟုတ်မဟုတ်ကို၊ အားထုတ်စိုင်းပြင်း-
နာစေမင်း။

[၂၁]

သင်္ကာမကျေ၊ အနေမကျ၊ စိတ်ဒွိဟကို၊ ဒွိဟဝိုးဝါး၊ နှစ်ပါးထွေယူ၊
မှတ်သောသူ၏အမူအရာ၊ ကြောင်းချာစေ့ရေ၊ လုပ်ကြံထွေကို၊ အနေ
ကျကျ၊ သိဦးမှတည့်၊ တစမရှောက်၊ ရွယ်ဘော်ထောက်၍၊ ရွံ့ကြောက်
မဲ့ထွန်၊ အရေးမှန်လျက်၊ ဘေးရန်ပျောက်လွင့်၊ အကျင့်ပြင်လျှင်၊ အသင့်
ကြံနိုင်၊ အပြီးတိုင်အံ့၊ ကြံ့ခိုင်နှလုံး၊ ဤကျင့်ထုံးလည်း၊ သက်ဆုံးအမြဲ၊
ဆောင်သုံးစွဲ၍၊ ဝမ်းထဲပိုက်သွင်း- ပါစေမင်း။

[၂၂]

အဋ္ဌာရသာ၊ သိပ္ပကျေးဇူး၊ အထူးထူးကို၊ ဆည်းပူးဖွေရာ၊ သင်သော
ခါတုံ၊ ဆရာကောင်းထံ၊ ကျိုးနွံတည့်တည့်၊ ရိပ်ခြည်ကြည့်လျက်၊ တပည့်
ကျင့်ဝတ်၊ ညီညွတ်စွာ၊ ကုန်အောင်ပြု၍၊ အာယုဆုံးစွန်၊ ပြောင်းချိန်

တန်ဖျာ ပြည့်နိဂုံးပြည်၊ ဆိုအံ့သည်ဟု၊ ဆောက်တည်လျှိုဝှက်၊ ပြင်မထွက်
သား၊ သိခက်ခဲလှ၊ ကိလိဋ္ဌကို၊ မှတ်ရအောင်အောင်၊ ရည်ဆောင်နှိမ့်ချ၊
ဆည်းကပ်ခ၍၊ နေ့ညမကင်း- တွေ့စေမင်း။

[၂၃]

ထံရင်းထက်ကြပ်၊ မြဲဆည်းကပ်သား၊ သုံးထပ်ဗာဟိ၊ ကျမ်းရိုး
မှီ၍၊ ရာသီအံသာ၊ လိတ္တာဖမ်းထွေ၊ အချေအတင်၊ အလျင်အလျား၊
အစားအမြောက်၊ အနှောက်အနှော၊ အရောအကူ၊ အယူအနုတ်၊
အကုတ်အကြည်း၊ ရေကျည်လှည်းသို့၊ တွက်နည်းသွင်သွင်၊ သင်ပုန်း
ပြင်၌၊ မထင်အရေး၊ ဇက်ဒွေးမမျှော်၊ မူးမော်ဘနန်း၊ ကိန်းခန်းအညီ၊
တိထိနက္ခတ်၊ ချင့်ဆုံးပြတ်သား၊ ပါဒီဗိဇနာ၊ ပြန်စရာနှင့်၊ မှန်စွာကြည်
လင်၊ အပြီးစင်သည်၊ ဖေဒင်အမှတ်၊ ဤအတတ်လည်း၊ မပြတ်စင်လျှင်-
လေ့စေမင်း။

[၂၄]

အလိုက်အလိုက်၊ လူတို့၌ဝယ်၊ ကြက်တိုက်အန်ခတ်၊ ဇယ်လွတ်
ပြေးချီ၊ ဗလီပြေးဖမ်း၊ လက်ပန်းလက်ဝှေ့၊ ကျင့်လေ့ကျင့်လည်၊ ဆိုစ
သည်တုံ၊ အရည်အစွမ်း၊ အတတ်သွမ်းဟု၊ မကျွမ်းမကျင်၊ နားမဝင်မှု၊
သဘင်ပွဲထံ၊ မှုမပြီသော်၊ ရှက်ရွံ့ဆုတ်ဆိုင်း၊ ရိုင်းစိုင်းမတ်လတ်၊

ပြစ်တို့တတ်စွာ၊ မလွတ်မချန်၊ ဤရေးဟန်လည်း၊ မကျန်မကြွင်း
စေ့စေ့မင်း။

[၂၅]

နေ့ခင်းဌာန၊ ကာလမျှော်ရှု၊ ရွေးချယ်ပြုလျက်၊ လွယ်မှုမလျင်၊
ဆင်ခြင်ကြံစည်၊ တိုရှည်ထောက်ထား၊ စီးပွားတိမ်နက်၊ ယုတ်တက်
ဖွေရှာ၊ တွေးစာနာလျက်၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ ပညာဆည်းလျက်၊ ထန်သည်း
မပြင်း- မွေ့စေမင်း။

[၂၆]

ရမ္မက်လောဘ၊ မောဟမြွေးယှဉ်၊ ပုထုဇဉ်တို့၊ ရှောင်ကြဉ်ခဲစွာ၊
ကိလေသာကြောင့်၊ တစ်ခါတစ်ရံ၊ အကြံမရှိ၊ မှားယွင်းမိလည်း၊ သတိ
မပြု၊ မကောင်းမှု၌၊ အဏုပြုသည်၊ ဆံတစ်ရွက်မျှ၊ လေ့ကျက်မဲ့လျှင်း-
မေ့စေမင်း။

[၂၇]

ထိုမှတစ်ဖန်၊ အရှင်ဝန်၌၊ မကျန်ညဉ့်နေ၊ ကြံအောက်မေ့လော့၊
အရှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက်ခန်းငါ၊ လက်ယာလက်ဝဲ၊ ဥဒဲဝင်စပ်၊
နေရပ်ရုံးစု၊ စီရင်မှုတုံ၊ မေရုမိပ္ပ၊ မြတ်ဒေသဟု၊ ပဉ္စအာလိန်၊ တာဝတိ
ဝယ်၊ စောင့်ချိန်ရန်တား၊ ငါးထပ်ခြားလျက်၊ သိကြားနေရာ၊ ပြည်အောင်

ချာကို၊ မိစ္ဆာဘုန်းမဲ့၊ ကြီသကဲ့သို့၊ နှိုင်းရှဲ့ပုံယူ၊ ထိုအတူလျှင် ရန်သူမိုက်
မှား၊ ကြီလှည့်ငြားလည်း၊ ကြိုးစားအန်ထောင်၊ မပြစ်အောင်လျှင်၊
လုပ်ဆောင်ဖန်ဆင်း- ကံစေမင်း။

[၂၈]

ရာဇဝံသာ၊ မှန်စွာလက်သုံး၊ နည်းထုံးရှေးတီး၊ လွန်လေပြီးသား၊
သူကြီးမင်းစိုး၊ ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ်၊ ကျင့်ထုံးယှဉ်၍၊ ကျင့်လျှင်ကျင့်တမ်း၊
ကျင့်မြဲလမ်းပြင့်၊ စူးစမ်းနက်တံ၊ ရှေးရှည်လံသား၊ ပုံစံမှတ်မိ၊ ပညာရှိ၌၊
သတိကြည်မော၊ ကျမ်းသဘောပြင့်၊ နှီးနှောတစ်ကိုယ်၊ ပြောဆိုပူး တွေ့၊
မေးမြန်းလေ့လျက်၊ ရက်နေ့မပြတ်၊ ညီညွတ်တိုင်ပင်၊ နှိုင်းဆင်ခြင်၍၊
သိမြင်ကျယ်ဝင်း၊ စုံစေမင်း။

[၂၉]

ပွင့်လင်းချမ်းသာ၊ ကြီးမြင့်ရာဟု၊ မှန်စွာသမ္မာ၊ လေးဖို့စုသား၊
စေတုစက္က၊ ဓမ္မတရား၊ အကြောင်းများဝယ်၊ သုံးပါးမျက်မြော်၊ အကြိုက်၊
တော်လျက်၊ မပေါ်မထင်၊ ဂုဏ်အင်ထုပ်တိမ်၊ စည်းစိမ်ခွန်အား၊ ရည်သွား
အခန့်၊ ပွားပြန့်ကျိုးပေး၊ အရောက်နှေးလည်း၊ နီးဝေးတိုရှည်၊ ကြီစည်
ထောက်ထား၊ မမေ့မှားလျှင်၊ ကုန်သွား ယာလယ်၊ လုပ်ဖွယ်ဆောင်
ခင်း၊ မပျင်းလို့လာ၊ ဝါယာမပြင့်၊ ဒုက္ခပျင်းသိမ်၊ ကြောင့်ကြငြိမ်၍၊ စိုးရိမ်

ပျောက်ကင်း- လုံစေမင်း။

[၃၀]

စတုမဂ္ဂ၊ ဟူသားရသာ၊ သကာတခြား၊ ပျားလည်းမလွတ်၊
ထောပတ်အုန်းဆီ၊ အညီဖော်မြောက်၊ တောမြွေဟောက်ကို၊ ဆိပ်
တောက်ပွားဆေး၊ ဝအောင်ကျွေးလည်း၊ အရေးထွေပြား၊ ဖြစ်သည်
ပျားကို၊ ထောက်ထားနှိုင်းတု၊ ပုံစံရှု၍၊ ပြုစုမရွေ့၊ အလေ့လည်း
အောက်မေ့ကြံခင်း- ပုံစေမင်း။

[၃၁]

ဘုံနန်းထွတ်ခေါင်၊ လုပ်ဆောင်ပြီးလွယ်၊ ငြမ်းသဗ္ဗယ်လျှင်၊ မနွယ်
ဦးပဲ၊ ကြည့်ဖယ်ရှောင်ခွာ၊ မတတ်သာ၍၊ ခြင်းရာသိလျက်၊ မြွေဆိပ်တက်
သို့၊ ပေါင်းဖက်ခဲလှော်၊ သူမတော်ကို၊ အဖော်ရဟန်း၊ ဝမ်းသာပန်းဖြင့်၊
ထိန်းမြန်းမစ၊ စံပဆောင်ရွက်၊ နှစ်သက်ဖွယ်မှု၊ ကုန်အောင်ပြုလည်း၊
အကုအကင်း- ပါးစေမင်း။

[၃၂]

အရင်းအနှစ်၊ နွယ်မြစ်ပင်ချို၊ လုံးစုံမြေးသား၊ မျိုးဆွေဝါးနှင့်၊
ထွေပြားမကြံ၊ သက်နှိုက်စိုက်၊ အရှင်၌လည်း၊ ထဲပိုက်ကေန၊ အချစ်
လွန်လျက်၊ တော်မှန်ရဲရင့်၊ မူကျင့်ခြင်းရာ၊ ပြည့်စုံစွာသား၊ ပညာကြီးထူး

ထိုသသူကို၊ မှတ်ယူတွေးထောက်၊ ရွေးချယ်ကောက်၍၊ ထပ်လှောက်
ဆင့်ပြန်၊ မစဟန်လည်း၊ အားအန်လုံးရင်း များစေမင်း။

[၃၃]

အာဒိဝယ၊ ငယ်ရွယ်ကပင် နိစ္စမမေ့၊ ဆုံးမလေ့သား၊ နောက်ရှေ့
မြော်သိ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းမိချစ်ခင် ကျမ်းကျင်လျင်က၊ ပူးချင်တင်ပေး၊
လွန်မြတ်လေးလျက်၊ ဝေးလည်းမမေ့၊ တွေ့လည်းမရဲ၊ လွန်စွာကဲ၍၊
ယှဉ်နှိုင်းနှော၊ ကြည်တတ်မောသည်၊ သဘောပြောစွမ်း၊ သားမောင်မင်း
သည်၊ နှောင်းကြွင်းဆင်ခြင်၊ စီးပွားမြင်၍၊ ဂုဏ်အင်မချို့၊ ကောင်းရာ
ပို့သား၊ လူတို့ကျင့်တမ်း၊ ဤကြောင်းလမ်းကို၊ စူးစမ်းမပြတ်၊ သက်ဆုံး
မှတ်လော့၊ မချွတ်မလွဲ၊ လူခဲပဲ၌၊ ဖြစ်မြဲနိယံ၊ လောကဓံကြောင့်၊ တစ်ရံ
တစ်ကြိမ်၊ စိုးရိမ်နှောင့်နှေး၊ ကြံရေးခဲစွာ ဖြစ်သောခါတုံ၊ ချမ်းသာဆောင်
ပူး၊ သူ့ကျေးဇူးကို၊ ထိမ်မြူးမသိ၊ မိမိပစ္စည်း၊ သိမ်းဆည်းကျိတ်နှက်၊
ရေတစ်စက်မျှ၊ မထွက်ရသာ၊ သူ့မှာရကြောင်း၊ ချောင်းမြောင်းနှီးနွယ်၊
အကယ်ကိုယ်သို့၊ ပြက်ရယ်ချိုးချိုး၊ နှုတ်သာပျိုးလျက်၊ အကျိုးကား
ပျောက်၊ အပြစ်ရောက်အောင်၊ ကွေ့ကောက်လိမ်လည်၊ ကြံစည်လျှို့
ကတ်၊ လှည့်ပတ်တတ်သည်၊ ယွင်းချွတ်ဖောက်လွဲ၊ လူစဉ်းလဲကို
ကြည့်ဖယ်ရှောင်ကွင်း၊ ဝေးစေမင်း။

[၃၄]

ပစ္စုပ္ပန်၊ ဘဝနှောင်ခါ၊ ချမ်းသာရဟန်၊ တော်မှန်အကျင့်၊ ကိုယ်နှင့်
သူအား၊ စီးပွားထပ်မျှ၊ ဆောင်တတ်လှသား၊ ဖြူဆွေစိတ်ကြံ၊ နက်စံ
မြော်သိ၊ ပညာရှိကို၊ ဇာတိတစ်ပါး၊ ဝေးမြေခြားလည်း၊ စီးပွားမြတ်နိုး၊
တွေ့အောင်ကြိုး၍၊ ကြည်ဖြိုးရွှင်ပျ၊ တူနေရသော်၊ နိစ္စအမြဲ၊ ပေါင်းယှဉ်
တွဲ၍၊ ဝမ်းထဲချစ်ခြင်း- လေးစေမင်း။

[၃၅]

ရှေးပါရမီ၊ ပြည့်စုံညီ၍၊ နှိုင်းပြီမထင်၊ ရည်သွားအင်လည်း၊ လူတွင်
ငြားလှ၊ ဖြစ်တော်စွဟု၊ ဒိဗ္ဗဩဇာ၊ နတ်သုစာနှင့်၊ ဇိဋ္ဌာဝိညာဉ်၊ နှစ်ပါး
ယှဉ်သို့၊ တွေ့စဉ်ခဏ၊ နှစ်သာရကို၊ ဆံမျှမကွယ်၊ သိမြင်လွယ်သား၊
နို့ကျယ်ပညာ၊ မြတ်ဆရာ၌၊ မေတ္တာဆုကြီး၊ ကျေးဇူးမှီး၍၊ ကောင်းချီး
ဆောက်နှင်း- ပေးစေမင်း။

[၃၆]

ဗဟုသုတ၊ သိပ္ပပညာ၊ ဆည်းပူးရှာ၍၊ ဆရာကောင်းထံ၊ ထုံးစံ
လေ့ကျက်၊ မှတ်ခေါက်ရက်တည့်၊ အနက်အနဲ၊ အရဲအရင့်၊ အကျင့်
အဟန်၊ အမှန်အတော်၊ အမြော်အမြင်၊ ဂုဏ်အင်ထူးခြား၊ သူ့ရည်သွားကို
ထောက်ထားခဲ့ခြင်း၊ သိနိုင်စွမ်းဟု၊ ချီးမွမ်းမိုလ်လူ၊ အံ့ရာမူသား၊

မဇ္ဈပွင့်ပူ၊ ကြိုင်နံ့မြူးသို့၊ ကျေးဇူးသတင်း- မွှေးစေမင်း။

[၃၇]

ကဝိလေးမည်၊ ပြည့်စုံတည်သား၊ ဇာနည်အထွတ် ဆရာမြတ်ဝယ်၊
မပြတ်နိယံ၊ နည်းနာခံ၍၊ သာဓိရိပ်ငြိမ်၊ စည်းစိမ်တန်ခိုး၊ ရှေးကျိုးကောင်း
ညွန့်၊ ပွားပြန်နှောင်လာ၊ တိုးတက်ရာသား၊ အင်္ဂါခုနစ်၊ ကျေးဇူးနှစ်နှင့်၊
ရန်စစ်အောင်နေ၊ လေးထွေအကျင့်၊ လေးဆင့်သင်္ဂြိုဟ်၊ ယွင်းယိုမရှိ၊
ဂတိလေးသွယ်၊ မှတ်ဖွယ်ဖွယ်၌၊ အဓိပ္ပာယ်နက် ပြက်ပြက်ထင်စွာ၊
မသိသာမှု၊ သင်္ကာပျောက်ဆေး၊ စင်အောင်မေး၍၊ ကျင့်ရေး ကျင့်နှုန်း၊
ကျင့်မြဲထုံးကို၊ နှလုံးပိုက်သွင်း- ဝင်စေမင်း။

[၃၈]

ထိုမှတစ်ထွေ၊ တိုင်းခြေရပ်စည်၊ ပြည်၏ကိစ္စ၊ သတ္တင်္ဂဟု၊ တွင်ထ
မည်ထင်၊ ခုနစ်အင်လည်း၊ သိမြင်မကျန်၊ ယဉ်ထန်သမုဒ်၊ ဖြည်းသုတ်
လေသာ၊ ရာဇာယမ၊ နေလပဇ္ဇန်၊ ဝသုန္ဒရီ၊ ဒေဝီသိကြား၊ ရှစ်ပါးဤသို့၊
မင်းတို့မှတ်ဖွယ်၊ ပုံသွယ်တစ်သီး၊ သူကြီးကျင့်မှု၊ ဂုဏ်ခြောက်စုနှင့်၊
ဆယ်ခုဓမ္မ၊ ဗလငါးတန်၊ စွမ်းအန်သုံးကြောင်း၊ မကြားတောင်းသာ၊
နည်းကောင်းကျယ်ဝန်း၊ အဆန်းဆန်းလည်း၊ မေးမြန်းဖွေရှာ၊ မှတ်သား
နာ၍ သင်္ကာပျောက်ကင်း၊ စင်စေမင်း။

[၃၉]

ထိုမှတစ်ပါး၊ ယောက်ျားတကာ၊ ဖွေရှာနိစ္စ၊ တတ်အပ်လှသာ၊
သိပ္ပရတနာ၊ ဆင်မြင်းမှာတုံ၊ သတ္တရင့်ညောင်း၊ တုမဲ့တောင်းသာ၊
စောလောင်းရန်နင်း၊ ဥတိန်မင်းဟု၊ ဝှန်ပြင်းကျော်ထိတ်၊ ခေါင်ပဏ္ဍိတ်
၏။ ကျိတ်လိတ်သင်ထွေ၊ ဥပဒေ၌၊ တတ်နေလုံခြုံ၊ စီရင်တုံ၍၊ စေ့စုံ
များကျယ်၊ စီးနင်းပွယ်လည်း၊ တင့်တယ်ပြသ၊ ဓာရဏဖြင့်၊ လေ့ထ
မကင်း- ကျင့်စေမင်း။

[၄၀]

သက်ကြီးဘေးဘိုး၊ ကျင့်ရိုးအညီ၊ ထုံးစံမှီ၍၊ အစီအလျဉ်၊ အစဉ်
အသင့်၊ နိမ့်မြင့်ဆင်ခြင်၊ ဂုဏ်အင်များနည်း၊ ပစ္စည်းလျော့တင်း၊ အရင်း
အဖျား၊ ရည်သွားရှိမဲ့၊ ပြိုင်နှိုင်းရှုံ့၍၊ လေးတွဲစာနာ၊ ပေးကမ်းခါလည်း၊
ပညာမြော်တင်း- ရွေးစေမင်း။

[၄၁]

သံသရာစက်၊ အဆက်ဆက်က၊ လေ့ကျက်ပူးစွာ၊ ဝါသနာကြောင့်
ပညာရင့်ညောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့ ကျိုးကြောင်းဟုတ်လှ၊ ထုံးစံ
ပြသာ၊ ဆိုးမစကား၊ ကျေးဇူးများကို၊ ကြားကြားသရွေ့၊ ရွှင်ပျော်မွေ့
လျက်၊ နေ့လည်းမကင်း၊ ညဉ့်တွင်းမကွာ၊ မှတ်သားနာ၍၊ ဖွေရှာစူးစမ်း။

ပြောဆိုကျမ်းလည်း၊ စိတ်ဝမ်းကြည်လင်း၊ သားသခင်ဟု၊ တိုင်ပင်လျှို့ဝှက်၊ ထဲနက်ရေးခြား၊ ပြင်တစ်ပါးသို့၊ မကြားစေချင်၊ မမြင်စေလို၊ မဆိုစေမှု၊ တစ်ခုခု၌၊ မြော်ရှုသတိ၊ မင်းရိပ်သိ၍၊ မျက်စိမမြင်၊ ခေါ်လျှင်မကြား၊ လျှာမဲ့ငါးသို့၊ ဆွေဝါးခင်ပွန်း၊ ဖွေမေးမြန်းလည်း၊ တစ်ခွန်းမပွား၊ မင်းစကားကို၊ စိုက်ထားဝမ်းတွင်း- ကြေစေမင်း။

[၆၂]

ရန်သူငြိုးဘက်၊ နှောင့်ယှက်ငြိတွယ်၊ အန္တရာယ်သည်၊ အကယ်မျက်မြင်၊ စိုးစဉ်းထင်မှု၊ သေရှင်အရေး၊ နှစ်ထွေးမရည်၊ စွန့်အံ့သည်ဟု၊ ဆောက်တည်သောလျောက်၊ စွန့်ခွင့်ရောက်မှု၊ ရွံ့ကြောက်မဲ့ထွန်း၊ အရှင်ဝန်၌၊ ကမ္ဘာဏိယက္ခ၊ သီဟခြင်္သေ့၊ ရင်ဆိုင်တွေ့လည်း၊ ခါ၍မဆွန့်၊ အသက်စွန့်လော့၊ အဂ္ဂနံ့နောင်လာ၊ လူတကာတို့၊ ပြောရာဥဒါန်း၊ ကမ္ဘာထွန်းသို့၊ မော်ကွန်းပြစ်လျှင်း- လေစေမင်း။

[၆၃]

အနီးအဝေး၊ အနှေးအလျင်၊ စီရင်မစ၊ အငှအဝေ၊ အစေအပါ၊ အရာကြီးငယ်၊ ပြုဖွယ်ဖွယ်၌၊ လိုမယ်ကိစ္စ၊ အားရအောင်အောင်၊ ရည်ဆောင်ထဲလာ၊ ကြိုးသောခါလည်း၊ ညီညာအားထုတ်၊ သဘောဟုတ်ဖြင့် မယုတ်မလွန်၊ တော်မှန်ဖြောင့်စင်း၊ မှားယွင်းမရှိ၊ သမာဓိဖြင့်၊

mgyoe.com

သတိဥံ့စည်၊ စောင့်အပ်သည်တွင်၊ ဆံ့ခြည်တစ်တန်း၊ တင်ခွန်းမချစ်၊
လောဘမြစ်၍၊ တင်းပြစ်လွတ်ကင်း၊ ဝေးစေမင်း။

[၄၄]

လျှိုဝှက်ထဲကြံ၊ နတ်စံရည်ကောင်း၊ သူ့အကြောင်းကို၊ ချောင်း
မြောင်းနီးနွယ်၊ သိအောင်ရွယ်မှု၊ ပွဲလယ်အရပ်၊ မတင့်အပ်ဝယ်၊ ထက်
ကြပ်မကွာ၊ နေကာမတွေ့၊ ကြည့်၍မမြော်၊ နာသော်မကြား၊ လူအများကို
ဝှက်ထားမြဲကိုတ်၊ ထဲကြံစိတ်ဖြင့်၊ တိတ်တိတ်ဝှက်ခင်း- ပြေစေမင်း။

[၄၅]

ခပ်သိမ်းကိစ္စ၊ ဟူသမျှလည်း၊ လုံ့လမလျော့၊ မပေါ့မမော့၊ ညဉ့်နေ
မဟူ၊ မွေးမြူကြောင်းလမ်း၊ စုံစမ်းစနာ၊ နက်ပညာဖြင့်၊ ရှေ့လာနောက်
နစ်၊ ကြံစိစစ်လော့၊ အပြစ်ကိုယ်ဝယ်၊ ဆိုပွယ်ရိပ်ထင်၊ မရောက်ခင်ကာ၊
မမြင်မရှိ၊ တွေးမသိသည်၊ မျက်စိမပွင့်၊ ဉာဏ်မရင့်၍၊ အကျင့် အခြင်း-
တွေးစေမင်း။

တောင်ဖိလာဆရာတော်၏ ဆုံးမစာ

ဖျက်စု (၂၀)

[၁]

စေတီမှန်းထား၊ မြတ်ဘုရား၊ တည်ထားကောင်းလျက်၊ ညောင်ပင်
ဖျက်သည်။

[၂]

မြစ်မ ရေနက်၊ သောင်ပြင် ဖျက်သည်။

[၃]

မင်းကောင်းပါလျက်၊ မင်းမြှောင်ဖျက်သည်။

[၄]

လက်ဆုံစား၊ မယားကောင်းလျက်၊ အမြှောင်ဖျက်သည်။